

Modlitba zneklidněného

Žalm 5

Pro předního zpěváka ke hře na flétnu. Žalm Davidův. Hospodine, přej sluchu mým slovům, měj porozumění pro mou zneklidněnou mysl. Pozornost mi věnuj, když o pomoc volám, můj Králi, můj Bože, vždyť se modlím k tobě! Hospodine, ty můj hlas uslyšíš zrána, ráno ti připravím oběť a budu čekat. Ty nejsi bůh, který má zálibu ve svévoli, zlý nemůže být u tebe hostem, tobě nesmějí na oči potřeštěnci, nenávidíš všechny, kdo páchají ničemnosti, do záhuby vrháš ty, kdo lživě mluví. Kdo prolévá krev a jedná lstivě, toho má Hospodin v ohavnosti. Já však pro tvé hojné milosrdenství smím přicházet do tvého domu, smím se klanět před tvým svatým chrámem ve tvé bázni. Hospodine, ve své spravedlnosti mě ved' navzdory těm, kdo proti mně sočí, svou cestu přede mnou učí přímou. Vždyť na jejich ústa není spolehnutí, jejich nitro je zdroj zhouby, jejich hrdlo je hrob otevřený, na jazyku samé úlisnosti. Odhal jejich vinu, Bože, ať doplatí na své plány, zavrhní je pro tak četné jejich nevěrnosti, vždyť vzdorují tobě! Ať se zaradují všichni, kdo se k tobě utíkají; věčně budou plesat, když je budeš chránit, já sotem tě budou oslavovat ti, kdo milují tvé jméno. Spravedlivému, Hospodine, žehnáš, jako pavézou ho obklopuješ přízní.

Ladislave, čím je žalmista zneklidněn?

Důvod jeho zneklidnění je zřejmý: jsou zde lidé, kteří proti němu sočí. To znamená, že je zneklidněn nějakými pomluvami nebo křivým obviňováním či falešným svědectvím. To jej trápí.

Žalmista se dovolává Hospodina, ale jako by měl strach, že ho nebude slyšet. Kde se bere pocit, že mě Bůh neslyší?

To je slovo do pranice. Někdo říká, že Bůh člověka vyslyší vždycky, i když to bývá jinak, než by si byl člověk představoval. Jiný se za něco modlí a ono se to opravdu stane. Vzniká otázka, zda by se to nebylo stalo i bez modlitby. Můžeme říci, že je to otázka víry a odevzdanosti ve vztahu k Hospodinu. Podle mne modlitba (a zvláště modlitba prosebná) mění na prvním místě nás. Vede nás k trpělivosti v prošení a posiluje v nás vědomí toho, že nemáme všechny věci pod kontrolou. Nakonec nám většinou nezbývá, než se ode-

vzdat do vůle Boží, přičemž nikdo z nás tak zcela neví, co tato vůle Boží vlastně je. Já věřím tomu, že Hospodin pro nás chce dobro a že vůle Boží je vyjádřena ve slovech Písma. A jestli má se mnou konkrétně Hospodin nějaký plán, to je pro mě mysterium, které krok za krokem objevuji právě v neustálém hledání Boží vůle.

Žalmista se modlí: „Hospodine, přej sluchu mým slovům, měj porozumění pro mou zneklidněnou mysl.“ Na mě to působí, jako kdyby si Boha představoval jako člověka, a proto se ho jako člověka dovolává. Jenomže jinak to asi není možné – představovat si Hospodina jako Hospodina neumíme.

Tak to je. K žalmistovu chápání Hospodina je zde však ještě jeden klíč, a to ve verši: „*Já však pro tvé hojné milosrdenství smím přicházet do tvého domu, smím se klanět před tvým svatým chrámem ve tvé bázni.*“ Podmínkou vztahu prosícího člověka k Bohu je bázeň. Představuji si ji jako úctu před Božím mysteriem. Z Boží strany pak člověk může očekávat něco jako soucitné chápání. Bůh vůči němu nemůže být jiný než milosrdný, protože jinak by musel každého zavrhnout. V tomto dvojčlenu bázni a milosrdenství se děje to, o čem se bavíme.

Ve čtvrtém verši žalmista říká: „Hospodine, ty můj hlas uslyšíš zrána, ráno ti připravím oběť a budu čekat.“ Co je smyslem čekání na Hospodina?

Čekání na Hospodina vytváří prostor, ve kterém se děje proměna nitra člověka. Roste jeho odevzdanost nejen do vůle Boží, ale doslova do Boží přítomnosti. To je podle mě nesmírně důležité, protože tím se buduje vztah.

Jak lze na Hospodina čekat?

Člověk, který čeká na Hospodina, vnímá sebe samého jako chodící přítomnost před Hospodinem. Při modlitbě, kterou chce Bohu předložit (zvláště pokud je to prosba hodně naléhavá), se pak sám stává jakoby onou prosbou, kterou Hospodin při pohledu na něj vidí.